

indtægter ved ejendomsskyld skulle *halvdelen udskrives som grundskyld*. Dersom det beløb, der herefter skulle udskrives som grundskyld, oversteg 14 promille af den afgiftspligtige grundværdi af de i amtskommunen beliggende ejendomme, skulle amtskommunal grundskyld dog kun udskrives med 14 promille. Den resterende del af det beløb, der ifølge overslaget skulle udskrives, skulle pålignes de kommuner, hvori der svares ejendomsskat til amtskommunen.

Disse bestemmelser ændres for så vidt angår *udskrivningen af grundskyld* derhen, at der *forlods skal udskrives grundskyld med 4 promille, samtidig med at maksimum for den amtskommunale grundskyldpromille forhøjes fra 14 til 20*.

Baggrunden for denne ændring er, at man i forbindelse med ophævelsen af grundskylden til staten (jfr. årbog 1964-65, side 103) har fundet det naturligt at sikre en vis forhøjelse af den amtskommunale grundbeskatning.

Den del af amtskommunernes skatteudskrivning, der skal pålignes sognekommunerne, har hidtil skullet pålignes disse med halvdelen i forhold til summen af de til hver kommune afgiftspligtige grundværdier i det foregående skatteår og halvdelen i forhold til summen af de indkomstansættelser, der i henhold til lov vedrørende personlig skat til kommunen i hver af de pågældende kommuner i det foregående skatteår har været lagt til grund for ligningen af skat til opholdskommunen (d. v. s. de statskattepligtige indkomster). I den nævnte sum medtages de i henhold til sømandsskatteoven opgjorte indkomster for sømænd.

I disse fordelingsregler sker der fremtidig den ændring, at $\frac{1}{5}$ af amtskommunernes skatteudskrivning på sognekommunerne fordeles *i forhold til de afgiftspligtige grundværdier*, mens $\frac{4}{5}$ fordeles i forhold til summen af *skalaindkomsterne* i hver kommune. Dette fordelingsforhold svarer så nogenlunde til det forhold, i hvilket sognekommunerne gennemsnitligt selv tilvejebringer deres skatteindtægter på grundværdier og indkomster.

Ud fra den betragtning, at det ikke skal komme en kom-